

Hung Dao 18/4/2019

Subject: kính mệ i thề ng thề c - bệ a cệ m thệ m ngon

VP. PHAT-HOC TINH-QUANG CANADA

dệ n cệ m thệ m ngon

kính mệ i thề ng thề c

BÀN VẼ THIÊN VÀ ÁC

(PHTQ S 11)

LINK: <http://phtq-canada.blogspot.com/2011/07/ban-ve-thien-va-ac-phtq-so-11.html>

Theo tệ dĩệ n, ác có nghĩa là hành đệ ng,

Iệ i nói hay ý nghĩa xệ u,

thề ng gây tai hệ a, đau khệ cho chính mình,

cho người khác, hoặc cho cả hai,

khiến người lánh xa, không ưa thích,

có tác dụng xấu, bất lợi,

đem đến hậu quả khó lường.

Thiền có nghĩa là hành động, lời nói hay ý nghĩ tốt, thường đem lại an vui, hạnh phúc cho chính mình, cho người khác, hoặc cho cả hai, khiến người thiện cảm mến, thích thân cận, có tác dụng tốt, đem đến kết quả mong đợi. Tuy nhiên ranh giới giữa thiện và ác trở nên mờ nhạt, có thể dễ dàng hiểu lầm.

Chúng ta nên nhớ một vài thói quen xấu, xấu hổ, xấu nghề, hay xấu đạo, thường hay quy trách, la rầy hoặc trò, xem qua có vẻ ác nhưng thực chất là việc thiện lành, vì đem lại thiện lợi cho đời.

Trái lại, có người ăn nói nhảm nhí, vui vẻ, hành động đầy cảm tình, trông qua có vẻ thiện, nhưng thực chất là việc xấu ác, vì làm hại người khác, đem đến người khác vào chỗ sa đọa, mất hạnh phúc đời đời. Sách có câu: Giáo đa tử oán. Người tốt mất chỗ ruồi, chính là nghĩa đó.

Như vậy, chúng ta nên xét thiện hay ác, còn phải xét xem tâm con người muốn gì, khi hành động, nói năng hay suy nghĩ vì mục đích gì. Người ngoài cuộc phê bình, phán xét đôi khi không chính xác, nên thận trọng.

Làm sao biết rõ việc nào thiện, việc nào ác. Có những điều mà ở thời buổi này, địa phương này, tôn giáo này, xã hội này cho là điều thiện; ở thời buổi khác, địa phương khác, tôn giáo khác và xã hội khác cho là điều ác.

Trên cõi đời này, cũng có những người phát tâm xin tha, cho phạm nhân đã sát hại tàn nhẫn thân nhân của mình được chết. Tại sao như vậy? Bởi vì người đó, thậm chí hoàn toàn, hiểu rõ cảm giác của sự mất mát người thân thế nào, cho nên không muốn gia đình người khác, dù là phạm nhân, tức là kẻ thù lâm vào cảnh người đau đớn người tử.

Thật sự người chết có những người đã rơi vào hoàn cảnh như thế thì người mẹ bị mất cảm thông, người xót người khác.

Những người có tâm để đi đi bị đau đớn y mê có cuộc sống an lạc không có hận thù, không có phiền não và không khổ đau, đáng thì họ ở đời an lạc hạnh phúc cho mình cho người.

Đó là những người thì Bồ tát giải, hành Bồ tát đạo, sống với tâm Phật, không sống tâm ma, luôn luôn cảnh giác, luôn luôn tỉnh thức. Đó chính là những người bị mất sống với Chân Tâm Phật tánh của chính bản thân.

• .